

2018. október 3., szerda

I

(Állásfoglalások, ajánlások és vélemények)

ÁLLÁSFOGLALÁSOK
EURÓPAI PARLAMENT

P8_TA(2018)0372

Nemzetközi pénzügyi beszámolási standardok: IFRS 17 biztosítási szerződések

Az Európai Parlament 2018. október 3-i állásfoglalása a nemzetközi pénzügyi beszámolási standardokról: IFRS 17 Biztosítási szerződések (2018/2689(RSP))

(2020/C 11/01)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a nemzetközi számviteli standardok alkalmazásáról szóló, 2002. július 19-i 1606/2002/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletre ⁽¹⁾,
- tekintettel a meghatározott típusú vállalkozások éves pénzügyi kimutatásairól, összevont (konszolidált) éves pénzügyi kimutatásairól és a kapcsolódó beszámolókról, a 2006/43/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv módosításáról, valamint a 78/660/EGK és a 83/349/EGK tanácsi irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló, 2013. június 26-i 2013/34/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvre ⁽²⁾,
- tekintettel a biztosítóintézetek éves és összevont (konszolidált) éves beszámolóiról szóló, 1991. december 19-i 91/674/EGK tanácsi irányelvre ⁽³⁾,
- tekintettel a biztosítási és viszontbiztosítási üzleti tevékenység megkezdéséről és gyakorlásáról (Szolvencia II) szóló, 2009. november 25-i 2009/138/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvre ⁽⁴⁾,
- tekintettel a biztosítási és viszontbiztosítási üzleti tevékenység megkezdéséről és gyakorlásáról szóló 2009/138/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (Szolvencia II) kiegészítéséről szóló, 2014. október 10-i, (EU) 2015/35 felhatalmazáson alapuló bizottsági rendeletre ⁽⁵⁾,
- tekintettel az IFRS 17 Biztosítási szerződések nemzetközi pénzügyi beszámolási standardra, amelyet a Nemzetközi Számviteli Standard Testület (IASB) 2017. május 18-án adott ki,
- tekintettel Philippe Maystadt „Európaibbá kell-e tennünk az IFRS standardokat?” című, 2013. októberi jelentésére,
- tekintettel a nemzetközi számviteli standardok (IAS) értékeléséről, valamint a Nemzetközi Pénzügyi Beszámolási Standardok (IFRS) Alapítványa, az Európai Pénzügyi Beszámolási Tanácsadó Csoport (EFRAG) és a Közérdekű Felügyeleti Tanács (PIOB) tevékenységeiről szóló, 2016. június 7-i állásfoglalására ⁽⁶⁾,
- tekintettel a „Nemzetközi pénzügyi beszámolási standardok: az IFRS 9” című, 2016. október 6-i állásfoglalására ⁽⁷⁾,
- tekintettel a Bizottság „Célravezetőségi vizsgálat a vállalkozások által végzett nyilvános adatszolgáltatás uniós keretrendszeréről” című, 2018. március 21-i konzultációs anyagára;
- tekintettel a Bizottság 2017. október 27-i, az EFRAG-hoz intézett, az IFRS 17 standardról szóló jóváhagyási véleményre vonatkozó kérésére,

⁽¹⁾ HLL 243., 2002.9.11., 1. o.

⁽²⁾ HLL 182., 2013.6.29., 19. o.

⁽³⁾ HLL 374., 1991.12.31., 7. o.

⁽⁴⁾ HLL 335., 2009.12.17., 1. o.

⁽⁵⁾ HLL 12., 2015.1.17., 1. o.

⁽⁶⁾ Elfogadott szövegek, P8_TA(2016)0248.

⁽⁷⁾ Elfogadott szövegek, P8_TA(2016)0381.

2018. október 3., szerda

- tekintettel az Európai Bankhatóság véleményére és az Európai Értékpapír-piaci Felügyeleti Hatóság véleményező levelére az IASB biztosítási szerződésekről szóló nyilvános tervezete kapcsán,
  - tekintettel a Bizottságnak az IFRS Alapítvány, az EFRAG és a PIOB 2016. évi tevékenységéről szóló, 2017. november 23-i jelentésére (COM(2017)0684),
  - tekintettel az Európai Rendszerkockázati Testületnek (ERKT) az IFRS 9 standardnak a pénzügyi stabilitásra gyakorolt hatásairól szóló, 2017. júliusi jelentésére,
  - tekintettel a Nemzetközi Valutaalap (IMF) „Kockázatos-e a növekedés” című, 2017. októberi globális pénzügyi stabilitási jelentésére,
  - tekintettel a Pénzügyi Stabilitási Tanács (FSB) az IFRS 17 standardról szóló, 2017. július 17-én kiadott sajtóközleményére,
  - tekintettel az éghajlatváltozásról szóló, 2015. december 12-én elfogadott Párizsi Megállapodásra,
  - tekintettel az FSB „Az éghajlattal kapcsolatos pénzügyi tájékoztatással foglalkozó munkacsoport ajánlásai” című, 2017. júniusi jelentésére,
  - tekintettel a Bizottság „Cselekvési terv: A fenntartható növekedés finanszírozása” című, 2018. március 8-i közleményére (COM(2018)0097),
  - tekintettel az EU magas szintű szakértői csoportjának „Egy fenntartható európai gazdaság finanszírozása” című, 2018. január 31-i végleges jelentésére,
  - tekintettel az EFRAG-nak az IFRS 17 standarddal kapcsolatos, a szerződéses szolgáltatási árrés feloldásáról, az átmeneti követelményekről és az összesítési követelmények szintjéről szóló háttéranyagára,
  - tekintettel a Hans Hoogermorst úr, a Nemzetközi Számviteli Standard Testület elnöke (IASB), Michel Prada úr, az IFRS Alapítvány kuratóriumi elnöke és Jean-Paul Gauzès úr, az EFRAG igazgatótanácsának elnöke közötti, az IFRS 17 standardról folytatott eszmecsereére,
  - tekintettel a Gazdasági és Monetáris Bizottság számára készített, „A számviteli és fizetőképességi szabályok változásai: a biztosítókra és nyugdíjakra gyakorolt (lehetséges) hatások” című, 2016. januári tanulmányra ⁽⁸⁾,
  - tekintettel a Gazdasági és Monetáris Bizottság állásfoglalásra irányuló indítványára,
  - tekintettel eljárási szabályzata 123. cikkének (2) bekezdésére,
- A. mivel a Nemzetközi Számviteli Standard Testület (IASB) 2017. május 18-án új standardot bocsátott ki a biztosítási szerződésekről, az IFRS 17 standardot; mivel, ha az EU jóváhagyja a standardot, az IFRS 17 az Európai Unióban 2021. január 1-jén hatályba fog lépni, felváltva az IFRS 4 standardot; mivel az IFRS 17 az IASB által az IFRS 16 Lízingek és az IFRS 9 Pénzügyi instrumentumok standardok után kibocsátott harmadik fő számviteli standard; mivel az IFRS 4 standard módosításai az IFRS 17 és az IFRS 9 alkalmazási időpontjai közötti eltéréssel foglalkoztak;
- B. mivel az IFRS 4-et csak ideiglenes standardnak szánták, de lehetővé teszi a nemzeti számviteli standardok és gyakorlatok széles körének alkalmazását; mivel a jelenlegi biztosítási számvitelben jelentős különbségek vannak, többek között a kötelezettségek értékelésében, valamint a bevételek és a nyereségek megjelenítésében;
- C. mivel az IFRS 17 harmonizálja a biztosítási szerződésekre vonatkozó számviteli szabályokat a különböző országcsoportok között, és célja a biztosítási ágazaton belül a pénzügyi kimutatások valóságszerűbb leírása és jobb összehasonlíthatósága;
- D. mivel a Nemzetközi Valutaalap (IMF) a 2017. októberi globális pénzügyi stabilitási jelentésben felszólított az életbiztosításra vonatkozó szabályozási keretek javítására a jelentéstételi átláthatóság és az ágazat ellenálló képességének növelése érdekében; mivel a Pénzügyi Stabilitási Tanács (FSB) üdvözölte az IFRS 17 standardot;

⁽⁸⁾ [http://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/STUD/2016/569996/IPOL_STU\(2016\)569996_EN.pdf](http://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/STUD/2016/569996/IPOL_STU(2016)569996_EN.pdf)

2018. október 3., szerda

- E. mivel az európai biztosítótársaságok biztosítási és viszontbiztosítási termékek széles körét nyújtják, üzleti modelljeikben különböznek, beleértve befektetési és forrásszerkezetüket is; mivel a biztosítótársaságok jelentős intézményi befektetőként fontos hosszú távú befektetők is;
- F. mivel a Bizottság jelenleg célravezetőségi vizsgálatot végez a vállalkozások által végzett nyilvános adatszolgáltatás uniós keretrendszeréről, amelyhez megvizsgálta az IFRS 17 standard és a biztosítási számviteli irányelv, illetve a Szolvencia II. irányelv közötti lehetséges kölcsönhatásokat;
- G. mivel az EFRAG jelenleg dolgozza ki az IFRS 17 standard jóváhagyására vonatkozó ajánlását, és e célból részletes hatásvizsgálatot végez; mivel az EFRAG háttértájékoztatóiban ellentmondásos területként határozta meg az összesítés szintjét, a szerződéses szolgáltatási árrést, a viszontbiztosítást, az átmeneti követelményeket és az operatív hatást;
- H. mivel a Gazdasági és Monetáris Bizottság gondosan megvizsgálja az IFRS 17 standardot;
1. megjegyzi, hogy az IFRS 17 standard alapvető változást tesz szükségessé a biztosítási szerződések számvitelében, de fokozza a következetességet és az átláthatóságot és nagyobb összehasonlíthatóságra törekszik;
  2. tudomásul veszi, hogy jelentős erőfeszítésekre és forrásokra van szükség az IFRS 17 végrehajtásához, különösen a biztosítások területén működő kis- és középvállalkozások esetében, ami az új standard összetettségét is jelzi; megjegyzi, hogy a végrehajtási erőfeszítések már folyamatban vannak, és hogy az IASB végrehajtási támogatást nyújt, különösen egy átmeneti forráscsoport létrehozásával az IFRS 17 standardhoz;
  3. aggályokat jelez az általános biztosítási szerződések bemutatásával kapcsolatban, beleértve annak kockázatát, hogy csökken a közzététel minősége, indokolatlanul nő a végrehajtás várható költsége, és jelentősen nő az IFRS 17 szerinti jelentéstétel összetettsége; felhívja az EFRAG-ot, hogy vegye figyelembe az intézkedés várható költségét, és azt, hogy akadályozni fogja-e az általános biztosítási szerződések pénzügyi hatásának megértését;
  4. megjegyzi, hogy az IFRS 17 egyik célja a részvényesek számára releváns információk nyújtása a biztosítási szerződés kötelezettségeinek értékbecslése révén; megállapítja, hogy ez alapvetően összetett folyamat, és fokozhatja a pénzügyi zavarokat;
  5. tudomásul veszi az EFRAG jóváhagyásra vonatkozó szakvéleményének elkészítését szolgáló, folyamatban lévő munkáját, különösen az azonosított kérdéseket, vagyis az összesítés szintjét, a szerződéses szolgáltatási árrést, a viszontbiztosítást, az átmeneti követelményeket és az operatív hatást; megállapítja, hogy a végleges jóváhagyásról szóló szakvélemény várhatóan 2018. decemberre készül el; ajánlja, hogy ezt az időtartamot vizsgálják felül, amint a helyszíni vizsgálati eljárás során azonosított kérdések teljes skáláját és összetettségét megértették; üdvözli a Bizottság által az EFRAG általi véleményezésre felvetett kérdéseket, különösen a pénzügyi stabilitásra, a versenyképességre, a biztosítási piacokra, és különösen a kis- és középvállalkozásokra, valamint a költség-haszon elemzésre gyakorolt potenciális hatások vizsgálatát illetően; felhívja az EFRAG-ot annak ellenőrzésére, hogy a biztosítási fedezet valamennyi alapvető jellemzője olyan módon jelenik-e meg, amely nem torzíja a felajánlott szociális garanciákat;
  6. hangsúlyozza, hogy teljes mértékben meg kell ismerni az elvi alapú megközelítést alkalmazó IFRS 17 standard és a biztosítókra vonatkozó egyéb uniós szabályozási követelmények, különösen a Szolvencia II. irányelv közötti kapcsolatot, különösen az IFRS 17 végrehajtásának költségeivel kapcsolatban; sajnálja azonban, hogy nem került sor helyszíni vizsgálatra annak érdekében, hogy megvizsgálják azokat a potenciális hatásokat, amelyeket az IFRS 17 a pénzügyi stabilitásra, a versenyképességre és a pénzügyi piacokra gyakorolhat; felhívja ezért a Bizottságot, hogy vegye fontolóra a szélesebb körű vizsgálatokat, beleértve a helyszíni vizsgálatokat is, hogy értékelje ezeket a hatásokat és kölcsönhatásokat; üdvözli, hogy a Bizottság jelenleg célravezetőségi vizsgálatot végez a vállalkozások által végzett nyilvános adatszolgáltatás uniós keretrendszeréről; felhívja a Bizottságot, hogy tegyen jelentést a Parlamentnek e vizsgálat eredményeiről, és megfelelően vegye azt figyelembe a jóváhagyási eljárás során; tudomásul veszi az Európai Bankhatóság (EBH) által az IFRS 17 standard vonatkozásában felvetett aggályokat, amelyek lehetővé teszik a hasonló ügyletek esetén a kibocsátóktól függően alkalmazott, következtelen számviteli kezelést; ezért felhívja az EFRAG-ot, hogy tartson fenn szoros kapcsolatot az EBH-val annak értékelése érdekében, hogy ezek az aggályok továbbra is érvényesek-e az IFRS 17 standard végleges követelményeivel összefüggésben, és hogy e tekintetben a hasonló gazdasági tartalmú ügyleteket következetesen az IFRS 17 standard szerint kezelik-e;

7. tudomásul veszi az Európai Értékpapír-piaci Hatóság (ESMA) által az IASB-nek a biztosítási szerződéstervezetek kitettségéről szóló 2013. évi konzultációra adott válaszában megfogalmazott aggályokat, amelyek a diszkontrátában a részben „egyéb átfogó jövedelemben”, részben pedig az eredményben bekövetkezett változások hatásait mutatják túl bonyolultnak ahhoz, hogy a pénzügyi kimutatásokat megértsék, és ezáltal hátrányosan befolyásolják a hasonló jellemzőkkel bíró szerződések összehasonlíthatóságát; ezért felhívja az EFRAG-ot, hogy tartson fenn szoros kapcsolatot az ESMA-val, és az IFRS 17 végleges követelményei részeként a jóváhagyási tanácsadás kidolgozása során – adott esetben – mérlegelje ezen aggályokat, és állapítsa meg, hogy az IFRS 17 megfelel-e az értelmezhetőség kritériumának; tudomásul veszi az ESMA által a fent említett 2013. évi megjegyzéslevegélben felvetett aggályokat a javasolt követelményekkel kapcsolatban, amelyek szerint az IFRS nem elég egyértelmű a bevételek bemutatása terén, és hogy a diszkontráta és a kockázatkiigazítás meghatározása akadályozhatja a hatékony végrehajtást; ezért felhívja az EFRAG-ot, hogy tartson fenn szoros kapcsolatot az ESMA-val, és az IFRS 17 végleges követelményei részeként a jóváhagyási tanácsadás kidolgozása során – adott esetben – mérlegelje ezen aggályokat; tudomásul veszi az EBH aggályait az IFRS 17 standardra vonatkozóan, amely lehetővé teszi a biztosító számára, hogy felülről lefelé vagy alulról felfelé építkező megközelítést alkalmazva határozza meg a diszkontrátát; ezért felhívja az EFRAG-ot, hogy tartson fenn szoros kapcsolatot az EBH-val, és hogy az IFRS 17 végleges követelményeivel összefüggésben a jóváhagyási tanács kidolgozása során – adott esetben – mérlegelje ezen aggályokat, nevezetesen azt, hogy ez a lehetőség jelentősen növelheti-e a kérelemben a mérlegelést és a következtelenséget, amely a pénzügyi információk és a szubjektív jövedelmek összehasonlíthatóságának esetleges csökkenéséhez vezet; üdvözli az IASB diszkontrátákkal kapcsolatos kutatási projektjét, és ösztönzi az IASB-t, hogy alakítson ki következetes és holisztikus megközelítést a diszkontráták becslésére és alkalmazására vonatkozóan;

8. felhívja a Bizottságot és az EFRAG-ot, hogy az IFRS 17 standard jóváhagyásához vegyék figyelembe az IAS értékeléséről szóló 2016. június 7-i, és az IFRS 9 standardról szóló 2016. október 6-i állásfoglalásaiban szereplő ajánlásokat, különösen az uniós pénzügyi stabilitásra és a hosszú távú uniós befektetésekre vonatkozó új standardok hatását, de az olyan számviteli rendelkezésekből eredő kockázatokat is, amelyek jellemzően prociklikus hatásokat és/vagy nagyobb volatilitást okozhatnak, különösen mivel az IFRS 17 a múltbeli bekerülési értékről a jelenlegi értékekre helyezi át a hangsúlyt; emlékeztet e tekintetben a Maystadt-jelentés közjavakra vonatkozó kritérium kiterjesztésével kapcsolatos ajánlásaira, melyek szerint a számviteli standardok nem veszélyeztethetik a pénzügyi stabilitást az EU-ban, és nem gátolhatják az EU gazdasági fejlődését; felhívja a Bizottságot különösen annak vizsgálatára, hogy egyes tagállamok azon gyakorlata, hogy az IFRS-számlákon alapuló nyereségelosztást a nem realizált nyereségekre vonatkozó szűrők alkalmazása nélkül végzik el, megfelel-e a tőkekövetelmény-irányelvnek;

9. megállapítja, hogy az IFRS 17 és az IFRS 9 standard nyomán a pénzügyi beszámolási standardok két jelentős változása érinti a biztosítóintézetek számvitelét; megjegyzi különösen, hogy az értékelés változásai mind az eszközoldal, mind a biztosítók mérlegének forrásoldalán megjelennek, mivel a befektetési eszközöket piaci értéken értékelik, és a biztosítási szerződések értékelései előretekintő nettó pénzforgalomra vonatkozó becsléseket tartalmaznak; felhívja az EFRAG-ot, hogy értékelje az IFRS 9 és az IFRS 17 közötti lehetséges kölcsönhatást és az esetleges eltéréseket;

10. megállapítja, hogy az IFRS 17 és az IFRS 9 alóli mentességek lehetővé teszik az IFRS 15 alkalmazását a vonatkozó szerződésekre; felhívja az EFRAG-ot annak értékelésére, hogy ez a kezelés megfelelő-e;

11. felhívja a Bizottságot és az EFRAG-ot, hogy vegyék figyelembe az aggregálás szintjével kapcsolatos aggályokat – beleértve az üzleti tevékenység gyakorlati irányításának módjára vonatkozó követelményeket, valamint a szerződések éves kohorszokká való alakításának követelményét –, amelyek esetleg nem tükrözik egyértelműen az üzletmenetet;

12. felhívja a Bizottságot és az EFRAG-ot, hogy emellett vegyék figyelembe az összesítés szintjével kapcsolatos aggályokat is, mivel a portfólió jövedelmezőségi kritériumokra és éves kohorszokra vonatkozó bontása nem mindig tükrözi az üzletmenetet, ugyanakkor növelheti a vállalkozások költségeit, összetettségét és adminisztratív terheit;

13. felszólít az átmeneti követelmények egyes lehetséges negatív hatásainak pontosítására, különösen a visszamenőleges megközelítések összetettsége és az e tekintetben rendelkezésre álló adatok korlátozott elérhetősége tekintetében; felhívja a Bizottságot és az EFRAG-ot, hogy vegyék figyelembe az összehasonlíthatóságra és az adatokra vonatkozó, a biztosítási szerződések egy portfóliójára vonatkozó többszörös átmeneti megközelítés alkalmazásának szükségességét érintő lehetséges következményeket;

14. felhívja a Bizottságot és az EFRAG-ot, hogy minden érdekelt vonatkozásában mérlegeljék a potenciális előnyöket;

15. megjegyzi, hogy aggályai vannak azon viszontbiztosítási szerződésekkel kapcsolatban, amelyek különleges biztosítási formát képeznek; felhívja az EFRAG-ot, hogy vizsgálja meg az IFRS 17 standard követelményeinek a viszontbiztosítás elszámolására vonatkozó hatását, figyelembe véve mind a kedvezményezettek érdekeit, mind a viszontbiztosítók üzleti modelljét;

2018. október 3., szerda

16. felhívja az EFRAG-ban újonnan létrehozott európai vállalati bejelentő laboratóriumot, hogy dolgozza ki a vállalati jelentéssel bevált gyakorlatait, nevezetesen az éghajlatváltozással kapcsolatos információk közzététele tekintetében, a munkacsoport e kérdésre vonatkozó ajánlásaival összhangban;
  17. megjegyzi, hogy az IFRS 17 standard valós nagyságrendje és összetettsége csak akkor válik egyértelművé, ha az EFRAG befejezte hatásvizsgálatát; felhívja a Bizottságot és az EFRAG-ot, hogy a hatásvizsgálat eredményei alapján vizsgálják meg az IFRS 17 standard jelenlegi végrehajtási ütemtervének megvalósíthatóságát, és mérleljék a más joghatóságokban történő végrehajtás időpontjaival való lehetséges kölcsönhatást;
  18. felhívja a Bizottságot – az európai felügyeleti hatóságokkal, az EKB-vel, az Európai Rendszerkockázati Testülettel és az EFRAG-gal együtt –, hogy szorosan kísérje figyelemmel az IFRS 17 végrehajtását az EU-ban, legkésőbb 2024 júniusában készítsen utólagos hatáselemzést, azt mutassa be az Európai Parlamentnek, és cselekedjen a Parlament arról szóló meglátásainak megfelelően;
  19. hangsúlyozza, hogy a biztosítók kötelesek tájékoztatni a befektetőket az IFRS 17 végrehajtásának lehetséges hatásairól;
  20. felhívja az ERKT-t, hogy hozzon létre munkacsoportot az IFRS 17 standarddal kapcsolatban;
  21. felhívja a Bizottságot annak biztosítására, hogy elfogadása esetén az IFRS 17 kedvező hatást gyakoroljon az európai közjóra, beleértve annak fenntarthatóságát és hosszú távú beruházási célkitűzéseit, összhangban a párizsi megállapodással;
  22. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Bizottságnak.
-